

Investeer in jezelf, investeer in kennis! Zorg dat je geen 'Jack of all trades, master of none' wordt

Marco Wouters (Golfclub Groendael) en Mark Suichies (Amsterdamse Golfclub).

Neen, salarissen van 65.000 euro, zoals in de VS (zie elders in Kort nieuws), zitten er voor hoofdgreenkeepers hier niet in. 'Maar daar werken ook collega's die voor een miljoen dollar op de lijst staan. Bedenk wel dat men in de VS niet met overuren rekent en dat je jaarlijks slechts tien vakantiedagen hebt. En als je niet optimaal functioneert of je targets niet haalt, mag je snel je biezen pakken.' 'Neen, carrière maken zoals in de VS zit er in Nederland niet in', daar zijn de hoofdgreenkeepers Marco Wouters en Mark Suichies eensluidend in.

Ambitie hebben

We willen en mogen vanwege onze volksaard natuurlijk niet boven het maaiveld uitsteken. Maar Mark Suichies (38) en Marco Wouters (37) zijn in hun vak veel ambitieuzer en zich bewust van hun kunnen. Neem Mark Suichies. Hij behaalde de sportacte golfprofessional en dat papier wilde hij te gelde maken met een carrière in VS. 'Uiteindelijk slaagde ik daarin. De golfbaan in Arizona waar ik, na een aantal andere golfgerelateerde functies, een aantal jaren als assistent-golfpro werkte, lag echter in de transitiezone. Dat

betekent dat de baan drie weken in het jaar dicht is en opnieuw wordt ingezaaid. Omdat ik het nietsdoen als golfpro in die periode beu was, heb ik me bij de CEO aangemeld om mee te helpen. Door de opbouw van kennis vanuit de praktijk en zelfstudie werd ik uiteindelijk assistent-hoofdgreenkeeper in de VS.' Zes jaar vervulde hij deze functie. Nu staat hij alweer bijna twee jaar als hoofdgreenkeeper op de Amsterdamse Golfclub aan het roer. Marco Wouters is thans hoofdgreenkeeper bij Golfclub Groendael. Als jonge greenkeeper trok hij al met golfbaanannemers naar Spanje en de Oostbloklanden om banen te helpen aanleggen. 'Ik was betrokken bij de *grow-in* van Groendael en werkzaam bij aannemer Aha de Man, toen ik door de Wassenaarse club gevraagd werd voor deze functie.' Marco heeft dus meerdere golfbanen helpen ontwikkelen van scratch af aan en staat in den lande bekend als Mr Wit Struisgras vanwege zijn witstruisgreens. Zijn kennis op dat gebied haalt hij vooral uit de VS.

Presentatie

Wat valt beide professionals op aan Nederlandse

Over de opleidingen tot greenkeeper zijn vele meningen. Maar zodra je als redacteur iemand citeert, krijgt je vaak de reactie 'zo had ik dat niet gezegd, bedoeld'. De redactie sprak met Mark Suichies en met Marco Wouters, twee hoofdgreenkeepers die over de landsgrenzen heen kunnen kijken en daar wel eens over willen spreken. GREENKEEPER sprak met hen over de carrière van greenkeepers. En onvermijdelijk kom je dan ook op de daarvoor benodigde kennis terecht. Wat kunnen we van hen leren?

Auteur: Broer de Boer

banen, in vergelijking met die in het buitenland? Ze zijn eenduidig in hun antwoord: 'Op onze Nederlandse golfbanen zouden we meer aan de presentatie kunnen en/of moeten doen. Greenkeepers moeten veel meer leren denken vanuit de golfer. Hier denken we bovenal vanuit de grasplant: als mijn grasplant maar gezond is. Toegegeven, dat is ook belangrijk; maar denk echt meer vanuit de golfer, heb meer oog voor detail.' Een greenkeeper die niet golft, is voor beide hoofdgreenkeepers dan ook ondenkbaar. Beide mannen zijn ook van mening dat greenkeepers nog altijd geneigd zijn kennis te veel voor zichzelf te houden. 'Ja, waarom eigenlijk? Vanwege de concurrentie?' vraagt Mark zich af. 'In de VS gaat men daar veel gemakkelijker mee om. Worden ervaringen veel meer gedeeld. Maar ook de uitstraling van de greenkeeper is zo belangrijk. In de VS is een (hoofd)greenkeeper iemand en dat geldt ook in vele andere landen.' Mark en Marco denken ook aan de wijze waarop greenkeepers zich presenteren: 'Ze dragen een net uniform, bedrijfskleding, en dat staat netjes. Maar buiten de baan kan je daar ook aandacht voor hebben; in de greenkeepersloods bijvoor-

beeld: de machines schoon en netjes op een vaste plaats geparkeerd, het gereedschap netjes weggelegd en opgeruimd aan het einde van de dag. Uiteindelijk moeten ook leden en spelers binnen kunnen lopen. Je vertegenwoordigt wel de club waar je voor werkt. In de VS komen greenkeepers netjes met jasje en dasje naar de vakbijeenkomsten en seminars. In Nederland is dat niet de cultuur.'

'Alles van iets' weten

Maar hoe kijken Marco en Mark aan tegen het kennisniveau van de greenkeepers? Mark heeft daarvoor twee mooie oneliners: 'A little understanding is dangerous' en 'Jack of all trades, master of none'. Daarmee wil hij kenbaar maken dat hij het belangrijk vindt om 'alles van iets' in plaats van 'iets van alles' te weten. 'Als je verantwoordelijk bent voor de teeboxen, moet je ook van alle aspecten van de teeboxen alles weten', vindt Mark. Naar de mening van Mark en Marco loopt de Nederlandse greenkeeping daarmee een paar stappen achter bij de ontwikkelingen in de VS. 'Maar let wel, in de VS heb je te maken met een geheel ander niveau van onderhoud en totaal andere grassen. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de omstandigheden daar totaal anders zijn.' Toch durft Marco Wouters zich op het kritische standpunt te stellen dat het systeem van ondervijns in de Nederlandse greenkeeping een renovatie kan gebruiken. Marco: 'Nog steeds vertellen ze greenkeepers tijdens de eerste les dat wit struisgras niet in Nederland thuishoort. En dat herhalen ze tot aan de opleiding hoofdgreenkeeper. En als je dat maar vaak genoeg herhaalt, gelooft iedereen het. Op Golfbaan Groendaal laat ik het witstruis elke dag op 2,5 mm maaien en met een jaarlijkse N-bemesting van 83 kg per hectare mag je ook deze grassoort duurzaam noemen... of niet?' Mark en Marco hebben dus zo hun bedenkingen bij de ontwikkeling in Nederland van de kennis om 'betere en snellere golfbanen' te krijgen. Het aantal op de Nederlandse situatie gerichte publicaties vinden ze daartoe onvoldoende. 'In de VS zijn legio goede seminars, waar uiteenlopende onderwerpen uitputtend aandacht krijgen en waarover ook veel gepubliceerd wordt.'

Investeer in jezelf

Maar waarom in de VS wel en in Nederland niet? Mark: 'In de VS worden veel initiatieven voor kennisbevordering of opleidingen ondernomen vanuit de Golf Course Superintendents Association of America: GCSAA.' Zowel Marco

Marco Wouters trok als jonge greenkeeper al met golfbaanaannemers naar Spanje en de Oostbloklanden om banen te helpen aanleggen.

als Mark is er lid van (contributie circa 250 dollar). Marco: 'De GCSAA is niet te vergelijken met onze NGA. Om te beginnen telt de organisatie 23.000 greenkeepers en inclusief sponsoring heeft ze een budget van enkele miljoenen te besteden. Dat biedt natuurlijk mogelijkheden om vele uitstekende cursussen te organiseren. Wanneer je een cursus wilt volgen, moet je daarvoor ook een redelijk bedrag aftikken.' Marco is de ambitieuze man die voor eigen rekening elk jaar wel aan een of twee cursussen in de VS deelneemt: 'Daar haal ik mijn kennis dus vandaan, en ik laat mijn overuren graag in de vorm van opleidingen compenseren; ik investeer hiermee in mezelf.' Als voorbeeld hebben ze een zeer uitgebreide cursuscatalogus meegenomen van de Rutgers Center for Turfgrass Science (zie [www. Golfturf.rutgers.edu](http://www.Golfturf.rutgers.edu)). Het lesprogramma beveelt Marco van harte aan bij de lezers van Greenkeeper.

Masteropleiding

Marco noemt in dezen ook het initiatief dat de BIGGA kent: het certificaat Master Greenkeeper.

'Naast het volgen en examineren van vakken krijg je een audit van je baan, waarvoor je punten krijgt. Dat vormt de basis om deze titel te mogen voeren. Een aantal Nederlandse hoofdgreenkeepers heeft wel eens overwogen om zoiets ook in ons land in het leven te roepen. Zo kunnen de hoofdgreenkeepers in de VS ook op basis van een examen en een audit een certificaat krijgen om zich te onderscheiden in hun vakmanschap. Daar kom je dus benamingen tegen als 'Superintendent A' en 'Certified Superintendent'. Mark vult aan: 'Wat beroepstrots betreft, moet je beter willen worden en meer willen worden. Werk je op door in jezelf te investeren en blijf niet langer dan vijf of zes jaar op je stek. Ervaar eens hoe het werken bij een golfbaanaannemer is, hoe het werken op een bosbaan is of op een totaal andere ondergrond. Werk aan je reputatie als vakman!'

Nederlandse initiatieven

Wat vinden deze twee hoofdgreenkeepers van

Mark Suichies vindt net als zijn collega Marco dat greenkeepers veel meer moeten leren denken vanuit de golfer.

het initiatief van de Dutch Turfgrass Research Foundation voor het instellen van een leerstoel Turfgrass Sciences? Beiden zijn vol verwachting, maar zeggen wel dat het voor hen nog onduidelijk is wat de effecten ervan op de opleidingen en het onderzoek zullen zijn, of dit de Nederlandse greenkeeping naar een veel hoger niveau kan tillen. 'Dat zal tijd nodig hebben', meent Mark. Marco onthult: 'Ik laat mijn medewerkers liever cursussen volgen in het buitenland dan de aangeboden cursussen in Nederland. Wij kunnen, of in elke geval, ik kan niet wachten tot de ontwikkelingen in Nederland vorm beginnen aan te nemen.' Marco wekt daarmee op zijn minst de suggestie dat voor zijn golfbaan de prijs-kwaliteitsverhouding van de greenkeepersopleidingen in Nederland onvoldoende is. Marco vindt het wel jammer dat de initiatieven die de NGA ondernam tot kennisbevordering van greenkeepers tot dusverre nog niet zo veel hebben opgeleverd. 'Nederlandse greenkeepers hebben daarin een afwachtende houding en de belangstelling voor dergelijk initiatieven laat wel eens te wensen

over, om wat voor reden dan ook.'

Praktijk

Op het initiatief van de Winston University (zie elders in deze Greenkeeper) reageert zowel Marco als Mark met enthousiasme: 'Het is zeer waardevol; het is levensgevaarlijk als iedereen van alles iets weet; het is belangrijker om de diepte in te gaan en daar hoort de praktijk ook bij; bij die Duitsers staat de campus op de golfbaan.' Mark: 'Ik heb in de VS dus ook alles meegemaakt, vanaf de aanleg tot de ingebruikname. Dat geeft je als hoofdgreenkeeper een voorsprong, want je bent in staat veel zaken voortijdig bij te sturen.' Ook Nederland kent greenkeepers van buitenlandse origine die zo hun kwaliteiten bewezen hebben. Zoals de *head greenkeepers* op golfbanen als The Dutch. 'Dergelijke specialisten zijn in staat de golfbaanannemer deskundig te woord te staan en in te grijpen als een afgesproken toplaag geen 25 cm maar 22,5 cm blijkt te zijn. Mede door alert te zijn en kennis van zaken te hebben, kun je veel toekomstig onnodig onderhoud voorko-

men.' Marco zegt persoonlijk soms te moeten lachen om de laboratoriumproeven, waarover hij ook in de Greenkeeper soms artikelen tegenkomt. Hij zegt die over te slaan: 'De Amerikaanse mentaliteit is', zegt hij: 'Gooi het resultaat maar weg als het in de kas of het laboratorium onderzocht is; onderzoek in de praktijk spreekt me veel meer aan. Onderzoek op researchgreens is veel waardevoller en representatiever.'

Experimenteer

Beide greenkeepers zijn een warm voorstander van beproeven en experimenteren op de baan. Een behoorlijke *nursery green* zou daartoe een geëigend middel zijn. Mark: 'Neem dat rollen van de greens: zoiets wordt in de VS echt goed geëvalueerd. Maar kijk je daarbij nu naar het gras of naar de golfer? In de VS vindt men dat dit laatste voorrang moet hebben. Men staat er veel minder bij stil dat dit minder maaibeurtten betekent, maar misschien wel een toename van het aantal beluchtingen.' Mark geeft nog een voorbeeld: 'Op de baan in Arizona gebruikte ik 4.000 kubieke meter water per nacht(!) voor beregning. Toch beregende ik slechts op de plekken waar dat nodig was en waar gespeeld werd. Dat is duurzaam denken. Ik gebruik dit principe nu dus ook op de Amsterdamse. Maar je moet wel met cijfers hard kunnen maken waaruit je besparing bestaat.' Ook Marco past zaken toe die hij kopieert vanuit het verre Westen. Zo laat hij standaard de bovenrand van de gestoken holes wit maken. Daarnaast heeft hij rond zijn greens een strook roodzwenkgras aangelegd. 'Dat zorgt voor een bufferzone, waardoor er veel minder zaadjes van straatgras via het schoeisel van golfers of door de wind op de green terechtkomen. Voorheen was een van de greenkeeperstaken om het straatgraszaad met een bladblazer van de greens te verwijderen...' En wat te denken van de Cristal Blue Links? Een Penn A1/A4-soort kruipend struisgras, dat net zo'n kleur heeft als straatgras? 'Kijk, informatie over dat soort ontwikkelingen doe je in de VS op seminars, cursussen en via contacten met collega's op. Ik stel me ten doel om daarmee in de praktijk te experimenteren. Veel ontwikkelingen komen nog altijd uit de VS.'

Tweet en stuur door!

Scan of ga naar:

<http://www.greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-3956>